

ere stillede af hele Udvalget, saavel som ogsaa det Endringsforslag, der af tvende af dets Medlemmer er stillet til § 1, da ere de alle af den Bestaafenhed, at jeg efter min Opsatelse af Forholdene maa finde dem at indeholde Forbedringer af Lovforslaget. Men det er mig paa den anden Side ogsaa fuldstændigt klart, at Vedtagelsen af disse Endringsforslag vil fjerne Lovforslaget fra at tilfredsstille de Niemed, som, om ikke den oprindelige Forslagsstiller, saa dog i alle Tilfælde Bærerne af den Opinion, der har baaret dette Lovforslag frem igennem det andet Thing, have haft dermed og have søgt fyldestgjort derved. Det er tydeligt og klart, at det i det andet Thing væsentligt har været om at gøre at bringe Lighed og Ligelighed tilveie, en Lighed og Ligelighed, hvorom jeg gjentagne Gange har sagt, at det var en Umulighed under menneskelige Forhold at opnaae den. Men det er derfor ogsaa fuldkomment vist, at Vedtagelsen af disse Endringsforslag eller idetmindste af en Deel af dem vil gjøre, at de, der have baaret dette Lovforslag frem igennem det andet Thing, ikke længer ville i nogen høi Grad søle sig tilfalte af og tilfredsstillede ved det, idet de i saa Fald ikke ville i det Omfang, som de havde haabet, opnaae det Niemed, som de med Lovforslaget havde tilsigtet. Kun en eneste Betragtning kan lede mig til at troe, at der muligviis kan komme noget i og for sig Godt ud af en saadan Ordning som den, der her er foreslaaet, men det er rigtignok Noget, som rimeligviis har ligget aldeles udenfor den almindelige Betragtning i det andet Thing, om det maaskee end ikke har været aldeles fremmed for den oprindelige Forslagsstiller. Det er nemlig muligt, at en saadan almindelig Examenkommission, som den foreslaaede, der skal omfatte baade Seminarieelevernes og de private Elevers Examen, vil kunne føre til, at Forordningerne i det Hele taget blive noget strengere ved Examen, vil kunne føre til, at en heel Deel unge Mennesker, der nu søge at komme ind paa denne Vej, vistnok ofte uden at være saa godt forberedte, som man kunde ønske det, lade sig afholde fra at belemre den her omhandlede Klasse af Mennesker med Kræfter, for hvilke man dog ikke kan tilveiebringe de Embeder og Bestillin-

ger, hvori de kunne finde deres Erhverv. Kun dette troer jeg, som sagt, muligviis kan opnaaes ved Lovforslaget, men nogen Sikkerhed i saa Henseende har man jo ikke. Jeg gjentager idag, hvad jeg tidligere og ofte har udtalt, at Ingen hidtil har klaget over de Resultater, som Underviisningen og Examinerne ved Seminarierne indtil nu have bragt. De Mænd, der have haft særlig Leilighed til at gjøre sig bekendte specielt ogsaa med Examenstøesenet ved Seminarierne, have udtrykkelig erklæret, at der ikke for Seminariernes Skyld er den allerringeste Grund til at gjøre nogen Forandring i de hidtilgjældende Bestemmelser. Med disse Bemærkninger maa jeg gjentagende henstille til det høie Landsting, hvorvidt det maatte finde det rigtigt at vedtage Lovforslaget eller ikke, idet jeg derhos kan anbefale Vedtagelsen af samtlige de Endringsforslag, der ere stillede. Maaskee maa det dog endnu være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger ved et Par enkelte af dem. — Jeg erkjender saaledes, at det vil gjøre Ministeriet det lettere at slaffe de fornødne Kræfter tilstede til en fælles Examenkommissions Besættelse, naar det sidste Punktum i § 2 gaaer ud; men jeg maa dog til, hvad det ærede Medlem her fraas overfor (Forchhammer) bemærkede om, at det jo særligt er for Lighedens Skyld, at man har sat en saadan Bestemmelse ind som denne i § 2 om, at ingen Seminarie-lærer maa deeltage i Examenkommissionen, søie den Dplysning, at dette er en Bestemmelse, som ikke er sat ind i Lovforslaget i det andet Thing, men som er gaaet over i Lovforslaget fra Loven af 15de Februar 1857, ved hvilken Lovs § 4 den almindelige Skolelærerexamen blev anordnet, og i hvilken den selvsamme Bestemmelse indeholdes, nemlig: „Ved denne Examen kunne Lærerne ved Skolelærerseminarierne ikke være Examinatorer eller Censorer.“ Dette er en Dplysning, som jeg troer, at jeg sthlybte at give det høie Things Medlemmer til Sagens fuldstændige Bedømmelse. — Naar Udvalgets ærede Ordfører lagde en temmelig stor Vægt paa Endringsforslaget under Nr. 8 til § 5, der gaaer ud paa, at de i Paragraphen omtalte Ansøgninger ikke skulle samles i Kirke- og Underviisningsministeriet, men derimod hos Kommissionens Formand, da